

Dziennik Urzędowy

L 240

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

11 września 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 825/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 7
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 827/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 12
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 828/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustanawiające na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 829/2009 z dnia 9 września 2009 r. ustanawiające zakaz połowów buławika czarnego w wodach wspólnotowych i wodach niepodlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów Vb, VI i VII przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 26

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 830/2009 z dnia 9 września 2009 r. ustanawiające zakaz połowów molwy niebieskiej w wodach wspólnotowych i wodach niepodlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów II, IV i V przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa	28
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustalające maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 676/2009	30
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 832/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustalające maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 677/2009	31

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2009/700/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 10 września 2009 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia bixafenu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 6771) ⁽¹⁾	32
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 825/2009

z dnia 7 września 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1659/2005⁽²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem pierwotnym”) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL). Środek stanowi stawka cła *ad valorem* w wysokości 39,9 %, z wyłączeniem sześciu przedsiębiorstw wymienionych z nazwy w rozporządzeniu pierwotnym, podlegających indywidualnym stawkom cła.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 267 z 12.10.2005, s. 1.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) Po nałożeniu ostatecznych środków antydumpingowych Komisja otrzymała od chińskiego producenta eksportującego Bayuquan Refractories Company Limited (zwanego dalej „wnioskodawcą” lub „BRC”) wniosek o wszczęcie częściowego przeglądu okresowego rozporządzenia pierwotnego (zwanego dalej „przełgądem okresowym”), na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wnioskodawca nie uczestniczył w dochodzeniu, które doprowadziło do ustaleń i wniosków przedstawionych w rozporządzeniu pierwotnym (zwanym dalej „dochodzeniem pierwotnym”), w związku z tym stosuje się wobec niego rezydualne cło antydumpingowe.
- (3) W swoim wniosku dotyczącym przeglądu okresowego przedsiębiorstwo BRC twierdziło, że spełnia ono kryteria traktowania na zasadach rynkowych („MET”) oraz indywidualnego traktowania („IT”). BRC zostało wykupione przez Vesuvius Group, co spowodowało zmiany w jego strukturze. Wnioskodawca argumentował, że porównanie cen krajowych i kosztów produkcji z cenami eksportowymi oferowanymi w wywozie do Wspólnoty dowodzi, że margines dumpingu jest znacznie niższy niż obecny poziom środka antydumpingowego. Dlatego też wnioskodawca twierdził, że stosowanie środka na obecnym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu.

1.3. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (4) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu okresowego, Komisja postanowiła wszcząć częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w zakresie ograniczonym do zbadania dumpingu odnośnie do przedsiębiorstwa BRC. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w dniu 12 czerwca 2008 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ i rozpoczęła dochodzenie.

⁽³⁾ Dz.U. C 146 z 12.6.2008, s. 27.

1.4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (5) Produkt objęty przeglądem okresowym jest taki sam jak produkt opisany w rozporządzeniu pierwotnym, mianowicie są to chemicznie związane, niewypalone cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”), obecnie klasyfikowane w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20).
- (6) Produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku chińskim i produkt wywożony do Wspólnoty, jak również ten wytwarzany i sprzedawany w USA posiadają takie same podstawowe cechy fizykochemiczne, techniczne i zastosowania, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

1.5. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła przemysł wspólnotowy, wnioskodawcę oraz przedstawicieli kraju wywozu o wszczęciu przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono wyrażenie opinii na piśmie i ustnie. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (8) Komisja przesłała wnioskodawcy formularz wniosku o MET wraz z kwestionariuszem i otrzymała odpowiedź w wyznaczonym w tym celu terminie. Komisja zgromadziła i zweryfikowała również wszelkie informacje, jakie uznała za niezbędne dla celów określenia dumpingu, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- Bayuquan Refractories Co. Ltd. (wnioskodawca), ChRL,
 - Vesuvius UK Co. Ltd. (powiązany importer), Zjednoczone Królestwo,
 - Vesuvius Iberica Refractories S.A. (powiązany importer), Hiszpania,
 - Vesuvius Deutschland GmbH (powiązany importer), Niemcy,
 - Vesuvius Italia S.P.A (powiązany importer), Włochy.

1.6. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od dnia 1 kwietnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem” lub „OD”).

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu z ChRL wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego dla tych producentów, których uznano za spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach gdy wykazano, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważały warunki gospodarki rynkowej. Wspomniane kryteria przedstawiono poniżej w streszczonej formie:
- decyzje związane z działalnością rynkową podejmują się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,
 - przedsiębiorstwa posiadają jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości („IAS”) i jest stosowana we wszystkich okolicznościach,
 - nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
 - prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną,
 - wymiany walut dokonuje się po kursach rynkowych.
- (11) Wnioskodawca wystąpił o przyznanie MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, przesyłając właściwie umotywowany formularz wniosku o MET w wyznaczonym terminie. Informacje i dane w nim przedstawione zostały następnie zweryfikowane podczas dochodzenia na miejscu.
- (12) W trakcie dochodzenia ustalono, że wnioskodawca nie spełnia kryteriów przyznania MET, o których mowa w art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie i trzecie. Przedsiębiorstwo nie udowodniło, że posiada jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, sporządzanej i podlegającej audytowi zgodnie z IAS. Sprawozdania finansowe i poszczególne rachunki przedsiębiorstwa wskazywały na takie naruszenia IAS oraz zasad rachunkowości, jak niepoprawne księgowanie amortyzacji środków trwałych oraz niepoprawne księgowanie na kontach „zobowiązania” oraz „zaliczki”. Audytor nie wspominał o tych nieprawidłowościach, uważa się zatem, że sprawozdania finansowe nie były kontrolowane zgodnie z IAS. Ponadto przedsiębiorstwo to nie udowodniło, że nie podlega znacznym zniekształceniom przeniesionym z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności ponieważ prawa do użytkowania gruntów zostały nabyte znacznie poniżej ich wartości rynkowej.

- (13) Na podstawie powyższych faktów i okoliczności wnioskodawcy nie można było przyznać MET.
- (14) Przemysłowi wspólnotowemu, wnioskodawcy i władzom kraju wywozu umożliwiono przedstawienie uwag na temat ustaleń dotyczących MET. Następnie wnioskodawca oraz przemysł wspólnotowy przedstawili swoje uwagi.
- (15) Wnioskodawca twierdził, że uwagi zgłoszone do jego ewidencji księgowej nie dotyczyły kwestii o istotnym znaczeniu lub też że nieprawidłowości zostały usunięte w 2008 r. Należy odnotować, że nieprawidłowości wykazane w ewidencji księgowej wnioskodawcy w roku 2007 doprowadziły do znacznego zniekształcenia obrazu sytuacji finansowej wnioskodawcy. Kontrola rachunkowa w OD ujawniła, że problemy zidentyfikowane w 2007 r. występowały nadal w 2008 r. Twierdzenie wnioskodawcy, iż jego praktyki rachunkowe zmieniły się pod koniec 2008 r., nie mogło zostać zaakceptowane, jako że zmiany nastąpiły dziewięć miesięcy po OD, a poza tym informacje te nie mogły zostać zweryfikowane w trakcie kontroli na miejscu.
- (16) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego dowodzili, że wnioskodawca nie spełnił pierwszego kryterium, ponieważ różne ograniczenia w eksporcie nałożone przez chiński rząd na główny surowiec używany do wytwarzania produktu objętego postępowaniem doprowadziły do zniekształcenia cen tego surowca na rynku krajowym. W rezultacie chińscy producenci cegieł magnezytowych mogą pozyskać surowiec na lepszych warunkach niż ich konkurenci w innych krajach.
- (17) W celu ustalenia zasadności tego twierdzenia zbadano ceny zakupu głównego surowca, tlenku magnezu, przez BRC oraz powszechnie oferowane ceny chińskiego tlenku magnezu (źródło: Price Watch/Industrial minerals) przedstawione przez przemysł wspólnotowy. Porównanie wykazało, że różnica cen w OD nie może być uznana za znaczną. Ponadto podczas dochodzenia dowiedziono, że BRC mógł kupować tlenek magnezu od różnych dostawców i że ceny negocjowano bez ingerencji państwa. Na tej podstawie wydaje się, iż jakiegokolwiek zniekształcenia dotyczące cen surowca nie miały znaczącego wpływu na BRC w OD.
- (18) Na tej podstawie potwierdzono ustalenia i wniosek, że przedsiębiorstwu BRC nie należy przyznawać MET.

2.2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (19) Na mocy art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ewentualna jedna stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria IT określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wspomniane kryteria przedstawiono poniżej w streszczonej formie:
- w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub w przypadku wspólnych przedsiębiorstw eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków,
 - ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
 - większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych i konieczne jest wykazanie, że BRC jest wystarczająco niezależne od interwencji państwa,
 - przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym,
 - interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek cła.
- (20) Wnioskodawca oprócz wniosku o MET złożył również wniosek o IT w przypadku nieprzyznania MET.
- (21) W wyniku dochodzenia stwierdzono, iż wnioskodawca spełnia obecnie wszystkie pięć kryteriów MET. W trakcie dochodzenia nie ustalono żadnych faktów, które prowadziłyby do odrzucenia wniosku przedsiębiorstwa o IT. Uznano zatem, że przedsiębiorstwu BRC należy przyznać IT.

2.3. Wartość normalna

- (22) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do produktów przywożonych z krajów nieposiadających gospodarki rynkowej, którym w związku z tym nie można było przyznać MET, wartość normalną dla krajów określonych w art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego należy ustalić na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w kraju analogicznym.
- (23) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zasygnalizowała swój zamiar wykorzystania Stanów Zjednoczonych Ameryki (USA) jako odpowiedniego kraju analogicznego w celu ustalenia wartości normalnej dla ChRL, jako że wskazany kraj analogiczny został wykorzystany w dochodzeniu pierwotnym. Jeden producent z USA zgodził się współpracować w dochodzeniu w celu ustalenia wartości normalnej dla BRC. Nie otrzymano żadnych uwag od zainteresowanych stron odnośnie do tej propozycji.
- (24) W związku z powyższym, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, normalną wartość dla wnioskodawcy ustalono w oparciu o sprawdzone informacje otrzymane od współpracującego producenta w kraju analogicznym.

- (25) W związku z faktem, iż w celu określenia wartości normalnej dla zdecydowanej większości typów produktu wywożonych z ChRL wykorzystano przede wszystkim dane z kraju analogicznego, uznano za właściwe dostosowanie kryteriów stosowanych do określania poszczególnych typów produktu. Obliczenia marginesu dumpingu zostały więc skorygowane z uwzględnieniem dostosowanych kryteriów.
- (26) W celu obliczenia wartości normalnej ustalono najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu objętego postępowaniem dokonanej przez współpracującego producenta z USA na rynku krajowym była reprezentatywna w porównaniu do całkowitej wielkości jego sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, o ile całkowita wielkość sprzedaży krajowej jest równa co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Stwierdzono, że całość sprzedaży współpracującego producenta z USA na rynku krajowym była dokonywana w wielkościach reprezentatywnych.
- (27) Następnie określono rodzaje produktu podobnego, które były sprzedawane na rynku krajowym, a które były identyczne i bezpośrednio porównywalne do rodzajów produktu sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty.
- (28) Dla każdego typu produktu sprzedawanego przez współpracującego producenta z USA na rynku krajowym i bezpośrednio porównywalnego z typem cegieł magnezytowych sprzedawanych przez BRC do Wspólnoty ustalano, czy sprzedaż krajowa w USA jest wystarczająco reprezentatywna z punktu widzenia art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż na rynku krajowym określonego rodzaju cegieł magnezytowych uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży tego rodzaju produktu na rynku krajowym w USA w okresie dochodzenia wynosiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży rodzaju cegieł magnezytowych porównywalnych do wywożonych przez BRC do Wspólnoty. Stwierdzono, że wszystkie rodzaje produktu były sprzedawane na rynku krajowym w wystarczającej ilości, pozwalającej na uznanie sprzedaży za reprezentatywną.
- (29) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż na rynku krajowym w USA każdego typu cegieł magnezytowych sprzedawanych na tym rynku w ilościach reprezentatywnych może być uznana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym, poprzez określenie, jaka część sprzedaży przynoszącej zysk była realizowana na rzecz niezależnych nabywców danego rodzaju cegieł magnezytowych.
- (30) Transakcje sprzedaży na rynku krajowym uznano za przynoszące zysk, jeżeli cena jednostkowa danego rodzaju produktu była równa lub wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym określono koszty produkcji każdego rodzaju produktu sprzedawanego na rynku krajowym w USA w okresie dochodzenia.
- (31) W wyniku powyższych analiz ustalono, że wszystkie, oprócz jednego, typy produktu były sprzedawane w USA w ramach zwykłego obrotu handlowego. W związku z tym wartość normalna dla tych produktów została ustalona na podstawie wszystkich cen faktycznie płaconych lub należnych na rynku krajowym w USA w odniesieniu do produktów podobnych do tych wywożonych przez BRC do Wspólnoty. Wartość normalna została ustalona jako średnia ważona cena sprzedaży na rynku krajowym pobierana od niepowiązanych odbiorców w USA.
- (32) Większość typów produktu wywożonych przez BRC do Wspólnoty stanowiły produkty poddane dalszej obróbce, których producent współpracujący w USA nie sprzedawał w ogóle lub sprzedawał je w ilościach niereprezentatywnych. W związku z tym wartość normalna tych produktów została ustalona w oparciu o sprzedaż w USA zgodnie z motywem 31 dla analogicznych typów produktów niepoddanych dalszej obróbce z uwzględnieniem różnic w fizycznych cechach produktu. Poziom dostosowania został wyliczony w oparciu o zweryfikowane dane przemysłu wspólnotowego przedstawione w dochodzeniu pierwotnym.
- (33) W przypadku jedyne go typu produktu, dla którego niemożliwe było zastosowanie cen na rynku krajowym, o czym mowa w motywie (31), konieczne było zastosowanie innej metody. W tym zakresie Komisja wykorzystwała konstruowaną wartość normalną. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została skonstruowana na podstawie własnego kosztu wytworzenia wywozonego rodzaju produktu zwiększonego o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i marży zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wartość procentowa kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i marży zysku została oparta na średniej wartości tych kosztów i marży zysku w zwykłym obrocie handlowym produktem podobnym.

2.4. Cena eksportowa

- (34) W związku z faktem, iż sprzedaży eksportowej do Wspólnoty dokonano za pośrednictwem importerów powiązanych, cena eksportowa *ex-works* musiała zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w oparciu o cenę, po której przywiezione produkty zostały po raz pierwszy odsprzedane pierwszemu niezależnemu nabywcy we Wspólnocie, z właściwym uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą oraz odpowiedniej marży związanej z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz z zyskiem. W tym zakresie zastosowano koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne powiązanego importera.
- (35) W odniesieniu do rozsądnego zysku importera, który powinien być zastosowany w tym celu, wobec braku danych od niepowiązanych importerów i w związku z tym, iż obecny przegląd okresowy jest ograniczony w zakresie do zbadania dumpingu odnośnie do jednego przedsiębiorstwa, tj. wnioskodawcy, margines zysku oparto na zysku osiągniętym przez współpracującego importera niepowiązanego z dochodzenia pierwotnego.

2.5. Porównanie

- (36) Wartość normalna i średnia cena eksportowa dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem zostały porównane na podstawie ceny *ex-works* na tym samym poziomie handlu i przy tym samym poziomie podatków pośrednich. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównanie. W tym celu wprowadzono dostosowania uwzględniające koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, koszty kredytu oraz rzeczywistą kwotę uiszczonych ceł antydumpingowych, tam gdzie było to zasadne i zostało poparte dowodami.
- (37) Dochodzenie wykazało, że VAT zapłacony od sprzedaży eksportowej nie został zwrócony. W informacjach ujawnionych wnioskodawcy zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego wskazano, że zarówno cena eksportowa, jak i wartość normalna zostaną określone na podstawie uiszczonego lub należnego podatku VAT. Wnioskodawca argumentował, że to podejście jest nie do przyjęcia, ponieważ zwiększyłoby ono wartość normalną o kwotę przekraczającą kwotę podatku VAT, która powinna zostać odjęta od ceny eksportowej.
- (38) W odniesieniu do tego argumentu należy zauważyć, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym VAT od sprzedaży eksportowej nie został zwrócony. Dlatego też nie było potrzebne dostosowanie w zakresie podatku VAT ani w odniesieniu do ceny eksportowej, ani do wartości normalnej. Ponadto zastosowana metoda jest neutralna. Daje ona te same rezultaty, nawet jeśli, na przykład w przypadku niektórych produktów czy transakcji, przedsiębiorstwo sprzedaje do Wspólnoty po cenie eksportowej, co nie skutkuje dumpingiem. Innymi słowy, nawet zakładając, że włączenie podatku VAT po obu stronach równania zwiększyłoby różnicę między tymi dwoma elementami, stałoby się tak również w przypadku modeli, w których dumping nie miał miejsca.
- ## 2.6. Margines dumpingu
- (39) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną ze względu na rodzaj porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. Porównanie to nie wykazało istnienia dumpingu.

3. TRWAŁY CHARAKTER ZMIAN OKOLICZNOŚCI

- (40) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności można uznać za trwałą.

- (41) W tym względzie przypomina się, że wnioskodawca pod koniec okresu objętego dochodzeniem w rozporządzeniu pierwotnym sprzedawał jedynie niewielką ilość cegieł magnezytowych, w związku z czym nie uczestniczył on w dochodzeniu, co spowodowało nałożenie na niego cła rezydualnego w wysokości 39,9 %. Następnie BRC, które istniało w okresie dochodzenia pierwotnego, zostało wykupione przez Vesuvius Group, co spowodowało zmiany w strukturze BRC.
- (42) Wnioskodawca wykazał się pełną współpracą w ramach niniejszego przeglądu okresowego. Zebrane i zweryfikowane dane pozwoliły na ustalenie marginesu dumpingu w oparciu o jego indywidualne ceny eksportowe do Wspólnoty. Wynik tego obliczenia świadczy o tym, iż dalsze stosowanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już uzasadnione.
- (43) Dowody zebrane i potwierdzone podczas dochodzenia również świadczą o trwałym charakterze zmian w strukturze organizacyjnej wnioskodawcy. W trakcie dochodzenia nie pojawiły się żadne dowody, które wskazywałyby na odmienny stan rzeczy. W przewidywalnej przyszłości mało prawdopodobna jest zmiana okoliczności, które doprowadziły do wszczęcia bieżącego przeglądu, w sposób, który wpłynąłby na jego ustalenia. W związku z tym uznaje się, że zmiany w okolicznościach mają charakter trwały.

4. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (44) W świetle wyników dochodzenia w ramach niniejszego przeglądu, uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego stosowaną do przywozu produktu objętego postępowaniem przez BRC na 0 %.
- (45) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia (WE) nr 1659/2005; umożliwiono im także przedstawienie uwag. Uwagi stron zostały w odpowiednich przypadkach uwzględnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1659/2005 dodaje się następujący wpis po wpisie dotyczącym Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd:

Producent	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
„Bayuquan Refractories Co. Ltd, Qinglongshan Street, Bayuquan District, Yingkou 115007, Liaoning Province, ChRL	0 %	A960”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 września 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 826/2009

z dnia 7 września 2009 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1659/2005⁽²⁾ („rozporządzenie pierwotne”), nałożyła ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). Środek stanowi stawka cła *ad valorem* w wysokości 39,9 %, z wyłączeniem sześciu przedsiębiorstw wymienionych z nazwy w rozporządzeniu pierwotnym, podlegających indywidualnym stawkom cła.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) W 2008 r. do Komisji wpłynął wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („przegląd okresowy”). Wniosek o przeprowadzenie przeglądu w zakresie ograniczonym do zbadania dumpingu został złożony przez chińskiego producenta eksportującego Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Company Limited („DSRM” lub „wnioskodawca”). Stawkę ostatecznego cła antidumpingowego stosowanego w odniesieniu do produktów wytwarzanych przez „DSRM” ustalono na poziomie 27,7 %.
- (3) W swym wniosku o przeprowadzenie przeglądu okresowego wnioskodawca twierdził, że okoliczności, na podstawie których nałożono środek, zmieniły się i zmiany te mają charakter trwały. Wnioskodawca argumentował, że porównanie cen krajowych i kosztu produkcji z cenami eksportowymi oferowanymi w wywozie do Wspólnoty wskazuje, że margines dumpingu jest znacznie niższy niż obecny poziom środka antidumpingowego. Dlatego twierdził, że stosowa-

wanie środka na obecnym poziomie nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu. W szczególności wnioskodawca przedstawił dowody *prima facie* świadczące o tym, że spełnia on kryteria traktowania na zasadach rynkowych („MET”).**3. Wszczęcie przeglądu okresowego**

- (4) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu okresowego, Komisja postanowiła wszcząć przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w zakresie ograniczonym do zbadania dumpingu odnośnie do DSRM. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w dniu 12 czerwca 2008 r. w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ i rozpoczęła dochodzenie.

4. Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny

- (5) Produkt objęty przeglądem okresowym jest taki sam jak produkt opisany w rozporządzeniu pierwotnym, mianowicie są to chemicznie związane, niewypalone cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”), obecnie klasyfikowane w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20).
- (6) Produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku chińskim i produkt wywożony do Wspólnoty, jak również ten wytwarzany i sprzedawany w USA posiadają takie same podstawowe cechy fizykochemiczne, techniczne i zastosowania, dlatego też uznaje się je za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. Zainteresowane strony

- (7) Komisja oficjalnie powiadomiła przemysł wspólnotowy, wnioskodawcę oraz władze kraju wywozu o wszczęciu przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 267 z 12.10.2005, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 146 z 12.6.2008, s. 30.

- (8) DSRM i jego przedsiębiorstwom powiązanim przesłano formularz wniosku o przyznanie traktowania na zasadach rynkowych („MET”) oraz kwestionariusz; wszystkie te przedsiębiorstwa udzieliły odpowiedzi w ustalonych terminach. Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do swojej analizy, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w następujących przedsiębiorstwach:
- a) ChRL:
- Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Limited (wnioskodawca), Dashiqiao, Liaoning Province;
- b) Włochy:
- Duferco Commerciale SpA, Genua;
- c) Francja:
- Duferco, Aubervilliers;
- d) Szwajcaria:
- Duferco SA, Lugano.
- prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną,
- wymiany walut dokonuje się po kursach rynkowych.
- (11) Wnioskodawca wystąpił o przyznanie MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, odsyłając właściwie umotywowany formularz wniosku o MET w wyznaczonym terminie. Informacje i dane w nim przedstawione zostały zweryfikowane podczas dochodzenia na miejscu.
- (12) W wyniku dochodzenia stwierdzono, iż wnioskodawca spełnia obecnie wszystkie pięć kryteriów MET. Stwierdzono, iż w okresie objętym dochodzeniem DSRM podejmowało decyzje związane z działalnością gospodarczą bez ingerencji państwa lub zniekształceń związanych z warunkami gospodarki nierynkowej. DSRM podlega chińskiemu prawu upadłościowemu i własności bez żadnych odstępstw. Przedsiębiorstwo posiada jeden zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, podlegający niezależnemu audytowi, oraz system księgowości, a jego praktykę uznano za zgodną z międzynarodowymi ogólnymi regułami księgowymi oraz Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (IAS). Stwierdzono, że koszty i ceny odzwierciedlają wartości rynkowe, a przeliczanie walut odbywało się po kursie rynkowym.

6. Okres objęty dochodzeniem

- (9) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).
- (13) Na podstawie powyższych faktów i okoliczności wnioskodawcy można przyznać status podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych (MET).

B. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu z ChRL wartość normalną ustala się zgodnie z ust. 1–6 tego artykułu dla tych producentów, których uznano za spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. w przypadkach gdy wykazano, że w odniesieniu do wytwarzania i sprzedaży produktu podobnego przeważały warunki gospodarki rynkowej. Wspomniane kryteria przedstawiono poniżej w streszczonej formie:
- decyzje związane z działalnością rynkową podejmuje się w odpowiedzi na sygnały dochodzące z rynku, bez znacznej ingerencji państwa, zaś koszty odzwierciedlają wartości rynkowe,
 - przedsiębiorstwa posiadają jeden czytelny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która podlega niezależnemu audytowi zgodnemu z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości („IAS”) i jest stosowana we wszystkich okolicznościach,
 - nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej,
- (14) Przemysłowi wspólnotowemu, wnioskodawcy i władzom kraju wywozu umożliwiono przedstawienie uwag na temat ustaleń dotyczących MET. Następnie wnioskodawca oraz przemysł wspólnotowy przedstawili swoje uwagi.
- (15) Przedstawiciele przemysłu wspólnotowego dowodzili, że wnioskodawca nie spełnił pierwszego kryterium, ponieważ różne ograniczenia w eksporcie nałożone przez chiński rząd na główny surowiec używany do wytwarzania produktu objętego postępowaniem doprowadziły do zniekształcenia cen tego surowca na rynku krajowym. W rezultacie chińscy producenci cegieł magnezytowych mogą pozyskać surowiec na lepszych warunkach niż ich konkurenci w innych krajach.
- (16) W celu ustalenia zasadności tego twierdzenia zbadano ceny zakupu głównego surowca, tj. tlenku magnezu, przez DSRM oraz publicznie oferowane ceny chińskiego tlenku magnezu (źródło: Price Watch/Industrial minerals) przedstawione przez przemysł wspólnotowy. Porównanie wykazało, że różnica cen w OD nie może być uznana za znaczną. Ponadto podczas dochodzenia sprawdzono, że DSRM mógł kupować tlenek magnezu od różnych dostawców i że ceny negocjowano bez ingerencji państwa. Na tej podstawie wydaje się, iż jakiegokolwiek zniekształcenia dotyczące cen surowca nie miały znaczącego wpływu na to konkretne przedsiębiorstwo w OD.

- (17) Na tej podstawie potwierdzono ustalenia i wnioski, że przedsiębiorstwu DSRM należy przyznać MET.

2. Wartość normalna

- (18) W celu ustalenia wartości normalnej ustalono najpierw, czy całkowita wielkość dokonanej przez DSRM sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku krajowym była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością jego sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, o ile całkowita wielkość sprzedaży krajowej jest równa co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Stwierdzono, że całość sprzedaży DSRM na rynku krajowym była dokonywana w wielkościach reprezentatywnych.
- (19) Następnie określono rodzaje produktu podobnego, które były sprzedawane przez DSRM na rynku krajowym, a które były identyczne i bezpośrednio porównywalne do rodzajów produktu sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty.
- (20) W odniesieniu do każdego rodzaju produktu sprzedawanego przez DSRM na rynku krajowym, wobec którego stwierdzono, że jest bezpośrednio porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Wspólnoty, sprawdzono, czy krajowa sprzedaż była dokonywana w wielkości reprezentatywnej dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego rodzaju produktu uznano za wystarczającą reprezentatywną, jeżeli ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w OD stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży porównywanego rodzaju wywożonego do Wspólnoty.
- (21) Zbadano również, czy krajowa sprzedaż każdego rodzaju produktu może być uznana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie to przeprowadzono poprzez ustalenie odsetka sprzedaży z zyskiem na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w OD każdego wywożonego rodzaju produktu objętego postępowaniem.
- (22) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % całkowitej wielkości sprzedaży danego typu produktu, a średnia ważona cena tego typu produktu była równa lub wyższa od jednostkowego kosztu produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej ogółem tego rodzaju, dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem czy nie.
- (23) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła najwyżej 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju lub gdy średnia ważona ceny danego rodzaju była niższa niż koszty produkcji, wartość normalną oparto na rzeczy-

wistej cenie krajowej, którą obliczono jako średnią ważoną cen w wyłącznie krajowej sprzedaży z zyskiem dla danego rodzaju podczas OD.

- (24) W przypadku gdy ceny krajowe określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez DSRM nie mogły stanowić podstawy do ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W tym zakresie Komisja wykorzystała konstruowaną wartość normalną. Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wartość normalna została skonstruowana na podstawie własnego kosztu wytworzenia wywożonego rodzaju produktu zwiększonego o rozsądną kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SG&A”) i marży zysku. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wartość SG&A i marży zysku została oparta na średniej SG&A i marży zysku w sprzedaży DSRM w zwykłym obrocie handlowym produktem podobnym.

3. Cena eksportowa

- (25) W związku z faktem, iż sprzedaży eksportowej do Wspólnoty dokonano za pośrednictwem powiązanych z DSRM przedsiębiorstw we Wspólnocie lub w Szwajcarii, cena eksportowa *ex-works* musiała zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, po której przywiezione produkty zostały po raz pierwszy odsprzedane pierwszemu niezależnemu nabywcy we Wspólnocie, z właściwym uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedaną oraz odpowiedniej marży dla SG&A i zysków. W tym zakresie zastosowano koszty SG&A powiązanego importera.
- (26) W odniesieniu do rozsądnego zysku importera, który powinien być zastosowany w tym celu, wobec braku danych od niepowiązanych importerów i w związku z tym, iż obecny przegląd okresowy jest ograniczony w zakresie do zbadania dumpingu odnośnie do jednego przedsiębiorstwa, margines zysku oparto na zysku osiągniętym przez współpracującego importera niepowiązanego z dochodzenia pierwotnego.
- (27) W związku z ostatecznym ujawnieniem ustaleń DSRM twierdził, że współczynnik SG&A zastosowany do skonstruowania ceny eksportowej dla jednego z jego powiązanych importerów nie odzwierciedla rzeczywistości, ponieważ został obliczony jako współczynnik łącznego obrotu bez uwzględnienia faktu, że większość sprzedaży dokonanej przez to przedsiębiorstwo odbyła się na zasadzie prowizji i jedynie kwota prowizji została uwzględniona w obrocie.
- (28) W tym względzie Komisja ponownie zbadała dowody zebrane podczas kontroli w zakładzie tego powiązanego importera. Na tej podstawie twierdzenie DSRM uznano za uzasadnione, a współczynnik SG&A zastosowany do wyliczenia skonstruowanej ceny eksportowej dla tego powiązanego importera został poprawiony. Zmieniony współczynnik SG&A uznano również za zgodny z ustaleniami w odniesieniu do innych powiązanych importerów.

4. Porównanie

- (29) Wartość normalna i średnia cena eksportowa dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem zostały porównane na podstawie ceny *ex-works*, na tym samym poziomie handlu i przy tym samym poziomie podatków pośrednich. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania między wartością normalną a ceną eksportową zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględniono różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównanie. W tym celu wprowadzono dostosowania uwzględniające koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, koszty kredytu oraz rzeczywistą kwotę uiszczonych ceł antydumpingowych, tam gdzie było to zasadne i zostało poparte dowodami.
- (30) Dochodzenie wykazało, że VAT zapłacony od sprzedaży eksportowej nie został zwrócony (nawet częściowo, co miało miejsce w dochodzeniu pierwotnym). W informacjach ujawnionych wnioskodawcy zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego wskazano, że zarówno cena eksportowa, jak i wartość normalna zostaną określone na podstawie uiszczanego lub należnego podatku VAT. Wnioskodawca argumentuje, że podejście to byłoby niezgodne z prawem. W odniesieniu do jego argumentów można stwierdzić, co następuje.
- (31) Po pierwsze, w odniesieniu do argumentu, że w dochodzeniu pierwotnym zastosowano inną metodykę (tj. odjęcie podatku VAT zarówno od wartości normalnej, jak i od ceny eksportowej), należy podkreślić, że okoliczności, które występowały w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym („ODP”), nie były takie same jak okoliczności, które występowały w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym. Podczas gdy w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym, jak stwierdzono powyżej, VAT został częściowo zwrócony, co sprawiło, że konieczne było dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 10, w „ODP” VAT zapłacony od sprzedaży eksportowej nie został zwrócony. Dlatego też nie było potrzebne dostosowanie w zakresie podatku VAT, ani w odniesieniu do ceny eksportowej, ani do wartości normalnej. Nawet jeśli powyższe podejście uzna się za zmianę metodyki, jest ono uzasadnione przepisami art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ponieważ okoliczności uległy zmianie.
- (32) Po drugie, wnioskodawca argumentował, że metoda zastosowana w przeglądzie spowodowałaby sztuczne zwiększenie marży dumpingu. Argument ten nie może zostać zaakceptowany. Zastosowana metoda jest neutralna. Daje ona te same rezultaty nawet w przypadku, gdy przedsiębiorstwo dokonuje sprzedaży niektórych produktów lub usług do Wspólnoty po cenie eksportowej, co nie skutkuje dumpingiem. Innymi słowy, nawet zakładając, że włączenie podatku VAT po obu stronach równania zwiększyłoby różnicę między tymi dwoma elementami, stałoby się tak również w przypadku modeli, w których dumping nie miał miejsca.

5. Margines dumpingu

- (33) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną ze względu na rodzaj porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. Porównanie to wykazało istnienie dumpingu.
- (34) Margines dumpingu dla DSRM, wyrażony jako odsetek ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wyniósł 14,4 %.

C. TRWAŁY CHARAKTER ZMIAN OKOLICZNOŚCI

- (35) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy stwierdzoną zmianę okoliczności można racjonalnie uznać za trwałą.
- (36) W związku z tym należy przypomnieć, iż w dochodzeniu pierwotnym przedsiębiorstwu DSRM nie przyznano MET, ponieważ jego księgowość była niezgodna z międzynarodowymi ogólnymi regułami księgowymi oraz Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (IAS). Przyznano mu jednakże indywidualne traktowanie.
- (37) Dnia 8 grudnia 2006 r., tj. po zakończeniu pierwotnego dochodzenia, DSRM przekształciło się w przedsiębiorstwo *joint venture* z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym, z grupą Duferco jako udziałowcem zagranicznym mającym 25 % własności. Obecne dochodzenie wykazało, iż ten udział w spółce doprowadził do fundamentalnych zmian w zarządzaniu DSRM i w jego praktykach prowadzenia rachunkowości. W istocie, DSRM uzyskało *know-how* i wsparcie Duferco w odniesieniu do rachunkowości księgowej oraz kontroli finansowej i stało się częścią międzynarodowej sieci sprzedaży Duferco. Dowody zebrane i potwierdzone podczas dochodzenia również świadczą o trwałym charakterze zmian w strukturze organizacyjnej wnioskodawcy.
- (38) W odróżnieniu od dochodzenia pierwotnego, w którym wartość normalna została oparta na danych z kraju analogicznego, dane zebrane i potwierdzone podczas obecnego przeglądu wskazują, że przedsiębiorstwu DSRM można przyznać MET i – w konsekwencji – obliczenie dumpingu może opierać się na jego własnych danych. Wynik tego obliczenia świadczy o tym, iż dalsze stosowanie środka na dotychczasowym poziomie nie jest już uzasadnione.
- (39) W związku z powyższym uznaje się zatem, że w przewidywalnej przyszłości mało prawdopodobna jest zmiana okoliczności, które doprowadziły do wszczęcia bieżącego przeglądu, w sposób, który wpłynąłby na jego ustalenia. W związku z tym uznaje się, że zmiany te mają charakter trwały.

D. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (40) W świetle wyników dochodzenia uznaje się za stosowne zmienić stawkę cła antydumpingowego stosowaną do przywozu produktu objętego postępowaniem przez DSRM na 14,4 %.

(41) Zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierza się zalecić zmianę rozporządzenia (WE) nr 1659/2005; umożliwiono im także przedstawienie uwag. Uwagi stron zostały w odpowiednich przypadkach uwzględnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wpis dotyczący Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd. w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1659/2005 otrzymuje brzmienie:

Producent	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
„Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd., Biangan Village, Nanlou Economic Development Zone, Dashiqiao City, Liaoning Province, 115100, PRC	14,4 %	A638”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 września 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 827/2009**z dnia 10 września 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	37,2
	XS	31,8
	ZZ	34,5
0707 00 05	TR	72,7
	ZZ	72,7
0709 90 70	TR	102,7
	ZZ	102,7
0805 50 10	AR	143,1
	UY	71,8
	ZA	112,5
	ZZ	109,1
0806 10 10	IL	143,8
	TR	102,0
	ZZ	122,9
0808 10 80	AR	124,5
	BR	70,4
	CL	82,3
	NZ	87,5
	US	85,9
	ZA	76,0
	ZZ	87,8
0808 20 50	AR	160,8
	CN	61,6
	TR	87,5
	ZA	74,3
	ZZ	96,1
0809 30	TR	114,0
	US	212,2
	ZZ	163,1
0809 40 05	IL	126,5
	TR	78,6
	ZZ	102,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 828/2009**z dnia 10 września 2009 r.****ustanawiające na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 156 w związku z art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1528/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania uzgodnień dotyczących produktów pochodzących z niektórych państw wchodzących w skład grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) przewidzianych w umowach ustanawiających lub prowadzących do ustanowienia umów o partnerstwie gospodarczym ⁽²⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 z dnia 22 lipca 2008 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1100/2006 i (WE) nr 964/2007 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 znosi się od dnia 1 października 2009 r. należności celne przywozowe na produkty objęte pozycją taryfową 1701 w odniesieniu do regionów i państw wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia. Jeżeli jednak przywóz osiągnie podwójny próg, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, preferencja ta może zostać zawieszona w odniesieniu do regionów i państw wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, które nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych, wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008. Zgodnie z art. 9 ust. 2 należy ustalić regionalny próg zabezpieczający.
- (2) W art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 zawieszają się całkowicie od dnia 1 października 2009 r. cła Wspólnej Taryfy Celnej na produkty objęte pozycją taryfową 1701 w odniesieniu do krajów, które zgodnie z załącznikiem I do tego rozporządzenia korzystają ze specjalnych uzgodnień dla krajów najsłabiej rozwiniętych.
- (3) Zgodnie z art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 w okresie od dnia 1 października 2009 r. do dnia 30 września 2015 r. przywóz produktów objętych pozycją taryfową 1701 wymaga pozwolenia na przywóz.
- (4) W celu ułatwienia procedury wydawania pozwoleń każdy numer referencyjny powinien być powiązany z krajem wymienionym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia. W celu uniknięcia fałszywych wniosków wykaz ten należy ograniczyć do krajów uznawanych za obecnych lub potencjalnych eksporterów cukru do Unii Europejskiej. Każdy kraj aktualnie niewymieniony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, lecz wymieniony albo w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 albo w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 kwalifikuje się do objęcia załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia. W tym celu taki kraj występuje z wnioskiem do Komisji o zamieszczenie go w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (5) Należy stosować przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁴⁾, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.
- (6) W celu zapewnienia jednolitego i równego traktowania wszystkich podmiotów należy określić okres, w jakim należy składać i wydawać wnioski.
- (7) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽⁵⁾, podmioty powinny przedłożyć państwu członkowskiemu, w którym są zarejestrowane do celów podatku VAT, dowód prowadzenia w określonym okresie handlu cukrem. Jednakże podmioty zatwierdzone zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽⁶⁾ powinny mieć możliwość uczestniczenia w handlu cukrem preferencyjnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 348 z 31.12.2007, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 6.8.2008, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.⁽⁵⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.⁽⁶⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

- (8) Cukier przywożony do rafinacji wymaga określonego monitorowania przez państwa członkowskie. Dlatego podmioty powinny określać już we wniosku o pozwolenie na przywóz, czy przywożony cukier jest przeznaczony do rafinacji czy nie.
- (9) W celu uniknięcia spekulacji lub handlu pozwoleniami na przywóz oraz zapewnienia, że wnioskodawca ma kontakty handlowe z eksportującym krajem trzecim, do wniosków o pozwolenie na przywóz należy dołączać dokument wywozowy wystawiony przez właściwy organ w eksportującym kraju trzecim w odniesieniu do ilości równej ilości, o której mowa we wniosku o pozwolenie na przywóz.
- (10) Zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 732/2008 i art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, importer musi zobowiązać się do kupowania produktów objętych kodem CN 1701 po cenie nie niższej niż 90 % ceny referencyjnej (na podstawie cif) określonej w art. 8 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (11) Jeżeli ilości wynikające z wniosków o pozwolenie na przywóz przekraczają ilości określone w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1528/2007, wydawanie pozwoleń przez państwa członkowskie powinno podlegać współczynnikowi przydziału ustalانemu przez Komisję według modelu określonego przepisami rozporządzenia (WE) nr 1301/2006. Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 wyżej wymieniony współczynnik należy obliczać na poziomie regionalnym.
- (12) W art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 zwiększa się możliwość przekraczania ilości określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007. Komisja powinna zatem przedstawić sprawozdanie dotyczące wniosku w sprawie przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru i, w razie potrzeby, wystąpić z odpowiednimi wnioskami. W przedmiotowym sprawozdaniu powinno się dokonać przeglądu wielkości przywozu w trakcie pierwszych lat gospodarczych stosowania niniejszego rozporządzenia, przeanalizować przyszły rozwój sytuacji w handlu oraz ocenić ewentualne ryzyko przekroczenia i odnośne ilości.
- (13) Progi stosowane do zarządzania przejściowym mechanizmem ochronnym w odniesieniu do cukru opierają się na przywozie dokonany w określonym roku gospodarczym. Pozwolenia na przywóz powinny zatem być ważne między dniem 1 października a dniem 30 września.
- (14) W art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 korzystanie ze zniesienia należności celnych przywozowych ogranicza się do tych importerów, którzy płacą cenę nie niższą niż 90 % ceny referencyjnej na podstawie cif. W handlu międzynarodowym takie umowy zakładają, że importer ponosi całkowitą odpowiedzialność za cukier, począwszy od daty załadunku. W przypadku pozwoleń ważnych do dnia 30 września, w odniesieniu do których cukier został załadowany najpóźniej w dniu 15 września, małe opóźnienia w łańcuchu logistycznym, inne niż przypadki działania siły wyższej, mogłyby prowadzić do fizycznego przywozu po dniu 30 września. W celu uniknięcia ryzyka zapłacenia pełnej należności przywozowej w wysokości 419 EUR za tonę oraz utraty zabezpieczenia importerzy powinni mieć możliwość przywozu cukru załadowanego najpóźniej dnia 15 września danego roku gospodarczego na podstawie pozwolenia na przywóz wydane w odniesieniu do tego roku gospodarczego. Państwa członkowskie powinny zatem przedłużyć ważność pozwolenia na przywóz, jeżeli importer przestawi dowód, że cukier został załadowany najpóźniej dnia 15 września.
- (15) Rozróżnienie pomiędzy „cukrem przeznaczonym do rafinacji” a „cukrem nieprzeznaczonym do rafinacji” nie jest związane z rozróżnieniem pomiędzy „cukrami białymi” a „cukrami surowymi” określonymi w punktach 1 i 2 części II załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Należy zatem określić kody CN, które mogą zostać dopuszczone do przywozu w ramach każdej grupy pozwoleń na przywóz.
- (16) W celu zapewnienia rozsądnego zarządzania umowami Komisja powinna otrzymywać odpowiednie informacje we właściwym czasie.
- (17) W art. 153 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wydawanie pozwoleń na przywóz rafineriom przemysłowym ogranicza się do pierwszych trzech miesięcy każdego roku gospodarczego i w granicach określonych w art. 153 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W tym okresie jedynie rafinerie przemysłowe powinny mieć możliwość występowania o pozwolenia na przywóz dla cukru do rafinacji. Takie pozwolenia są ważne do końca roku gospodarczego, w odniesieniu do którego zostały wydane.
- (18) Państwa członkowskie powinny weryfikować wypełnianie obowiązku rafinacji cukru. Jeżeli pierwotny posiadacz pozwolenia na przywóz nie jest w stanie przedstawić dowodu, należy zapłacić karę.
- (19) Wszelki cukier rafinowany przywożony przez uznany podmiot powinien posiadać podstawę w postaci pozwolenia na przywóz dla cukru do rafinacji. Za ilości, w odniesieniu do których ten dowód nie może zostać wydany, powinno się zapłacić karę.
- (20) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres zastosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się, w odniesieniu do lat gospodarczych 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu produktów objętych pozycją taryfową 1701, o których mowa w:

a) art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007;

Artykuł 4

b) art. 11 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 732/2008.

2. Przywóz z krajów trzecich będących krajami najsłabiej rozwiniętymi wymienionymi w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008, należącymi do grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (kraje AKP) lub nie (kraje nienależące do grupy AKP) jest bezcłowy i bezkontyngentowy i zawiera numery referencyjne wskazane w części I załącznika do niniejszego rozporządzenia.

3. Przywóz z krajów AKP, które nie należą do krajów najsłabiej rozwiniętych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 jest bezcłowy, z zastrzeżeniem zastosowania przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 i zawiera numery referencyjne wskazane w części II załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) w części II załącznika I do niniejszego rozporządzenia ustala się regionalny próg zabezpieczający dla każdego roku gospodarczego.

4. Kraj wymieniony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 lub w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008 kwalifikuje się do dodania do załącznika I do niniejszego rozporządzenia. W tym celu kraj taki występuje z wnioskiem do Komisji o zamieszczenie go w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „waga *tel quel*” oznacza wagę cukru w stanie naturalnym;
- b) „rafinacja” oznacza proces przetwarzania cukrów surowych na cukry białe, określone w punktach 1 i 2 części II załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, a także wszystkie równoznaczne procesy techniczne, którym poddawany jest cukier biały luzem.

ROZDZIAŁ II

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ

Artykuł 3

Stosowanie rozporządzenia (WE) nr 376/2008

Rozporządzenie (WE) nr 376/2008 stosuje się, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz składa się co tydzień, od poniedziałku do piątku, począwszy od drugiego poniedziałku września poprzedzającego rok gospodarczy, którego dotyczy.

Wnioski nie mogą być składane od piątku 11 grudnia 2009 r. godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) do piątku 1 stycznia 2010 r. godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli).

2. Art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Jednakże przedłożenie dowodu przewidzianego w tym artykule może nie być wymagane w przypadku podmiotów zatwierdzonych zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 952/2006.

3. Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz zawierają następujące zapisy:

a) w rubryce 8: kraj pochodzenia (jeden z krajów wymienionych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia).

Słowo „tak” oznacza się krzyżykiem;

b) w rubryce 16 ośmiocyfrowy kod CN;

c) w rubrykach 17 i 18: ilość cukru wyrażona w ekwiwalencie cukru białego;

d) w rubryce 20:

(i) „cukier do rafinacji” lub „cukier nieprzeznaczony do rafinacji”;

(ii) co najmniej jeden z zapisów wymienionych w części A załącznika V;

(iii) rok gospodarczy, do którego się odnoszą;

e) w rubryce 24: co najmniej jeden z zapisów wymienionych w części B załącznika V.

4. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz załącza się:

a) dowód, że wnioskodawca wniósł zabezpieczenie w wysokości 20 EUR za tonę ilości cukru wskazanej w rubryce 17 pozwolenia;

b) oryginał pozwolenia na wywóz wydany przez właściwe organy eksportującego kraju trzeciego, zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku III, dla ilości równej ilości wymienionej we wniosku o pozwolenie;

- c) w przypadku cukru do rafinacji, obowiązek wnioskodawcy dotyczący rafinacji danej ilości cukru przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym kończy się ważność danego pozwolenia na przywóz;
- d) dla lat gospodarczych 2009/2010, 2010/2011, 2011/2012 zobowiązanie wnioskodawcy do zakupu cukru po cenie nie niższej niż 90 % ceny referencyjnej (na podstawie cif), określonej w art. 8 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dla danego roku gospodarczego, jak również wiążący dokument transakcji podpisany przez nabywcę i przez dostawcę.

Pozwolenia na wywóz, o których mowa w lit. b) można zastąpić wydanymi przez właściwe organy eksportującego kraju trzeciego uwierzytelnionymi kopiami dowodu pochodzenia przewidzianego w art. 14 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 dla krajów wymienionych w załączniku I tego rozporządzenia lub art. 67–97 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾ dla krajów niewymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1528/2007 lecz wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 732/2008.

5. Oryginały pozwoleń na wywóz, o których mowa w ust. 4 lit. b) lub uwierzytelnione kopie, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, są przechowywane przez właściwe organy państwa członkowskiego.

6. W przypadku stwierdzenia, że dokument przedłożony przez wnioskodawcę zgodnie z ust. 4 zawiera nieprawdziwe informacje, a informacje te mają decydujące znaczenie dla przyznania preferencyjnych pozwoleń na przywóz, właściwe organy państwa członkowskiego wykluczają wnioskodawcę z systemu składania wniosków o pozwolenia w odniesieniu do bieżącego i przyszłego roku gospodarczego, chyba że wnioskodawca udowodni w sposób satysfakcjonujący właściwy organ, że nie było to spowodowane jego poważnym zaniedbaniem lub że wynika to z siły wyższej lub oczywistego błędu.

Artykuł 5

Przejęciowy mechanizm ochronny dla cukru

1. Jeżeli całkowita ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów referencyjnych od 09.4231 do 09.4247 przekracza 3,5 mln ton, a całkowita ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów referencyjnych od 09.4241 do 09.4247 przekracza ilość, o której mowa w załączniku II dla danego roku gospodarczego, Komisja ustala współczynnik przydziału dla numerów referencyjnych od 09.4241 do 09.4247, który państwa członkowskie stosują do ilości objętych każdym wnioskiem dotyczącym tych numerów referencyjnych.

Współczynnik przydziału dla numeru referencyjnego jest obliczany proporcjonalnie do dostępnej ilości regionalnego progu

zabezpieczającego dla tego numeru referencyjnego i danego roku gospodarczego.

Jeżeli, po zastosowaniu współczynników przydziału do tygodniowych wniosków, ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia dla numerów referencyjnych od 09.4231 do 09.4247 wynosi mniej niż 3,5 mln ton lub ilość wynikająca z wniosków o pozwolenia dla numerów referencyjnych od 09.4241 do 09.4247 wynosi mniej niż ilość, o której mowa w załączniku II dla danego roku gospodarczego, większą różnicę rozdziela się między numery referencyjne od 09.4241 do 09.4247 przy współczynniku przydziału mniejszym niż 100 %, proporcjonalnie do tygodniowych ilości nieprzydzielonych dla tego numeru referencyjnego. Dla tych numerów referencyjnych współczynnik przydziału jest obliczany ponownie z uwzględnieniem zwiększonego przydziału.

Algorytm stosowany do obliczenia współczynnika przydziału jest przedstawiony w załączniku IV.

2. Jeżeli współczynniki przydziału są ustalone zgodnie z ust. 1, Komisja zawiesza składanie wniosków o pozwolenia do końca roku gospodarczego dla numerów referencyjnych, dla których osiągnięto regionalny próg zabezpieczający. Jednakże Komisja cofa zawieszenie i ponownie przyjmuje wnioski w przypadku ponownej dostępności ilości zgodnie z powiadomieniami, o których mowa w art. 9 ust. 3.

3. Do dnia 31 marca 2013 r. Komisja przedstawia sprawozdanie dotyczące funkcjonowania przejściowego mechanizmu ochronnego w odniesieniu do cukru i, w razie potrzeby, występuje z odpowiednimi wnioskami. Sprawozdanie uwzględnia przepływ handlu cukrem z krajów trzecich, o których mowa w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Wydawanie pozwoleń na przywóz

1. Każdego tygodnia w czwartek lub najpóźniej w piątek państwa członkowskie wydają pozwolenia, o które złożono wnioski w poprzednim tygodniu i o których poinformowano zgodnie z art. 9 ust. 1, biorąc pod uwagę – jeśli jest to potrzebne – współczynnik przydziału ustalony przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 1.

Pozwolenia na przywóz nie są wydawane dla ilości, które nie zostały zgłoszone.

2. Pozwolenia są ważne od daty wydania lub od dnia 1 października roku gospodarczego, na który zostały wydane, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Pozwolenia są ważne do końca trzeciego miesiąca następującego po dacie rozpoczęcia ich ważności, ale nie później niż do dnia 30 września roku gospodarczego, na który zostały wydane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Artykuł 7

Przedłużenie okresu ważności pozwoleń na przywóz

W odniesieniu do pozwoleń na przywóz ważnych do dnia 30 września roku gospodarczego oraz na wniosek posiadacza pozwolenia na przywóz, właściwy organ państwa członkowskiego wydającego pozwolenie przedłuża okres ważności pozwolenia na przywóz do dnia 31 października, jeżeli posiadacz pozwolenia przedłoży dowód, taki jak konosament, dopuszczalny przez dany organ państwa członkowskiego wydającego pozwolenie, na to że cukier został załadowany najpóźniej dnia 15 września tego roku gospodarczego. Państwa członkowskie powiadamiają o tym Komisję najpóźniej pierwszego dnia roboczego tygodnia następującego po dacie przedłużenia ważności.

Artykuł 8

Dopuszczenie do swobodnego obrotu

Pozwolenia na przywóz zawierające w rubryce 20 zapis „cukier do rafinacji” mogą być stosowane do przywozu produktów objętych kodami CN 1701 11 10, 1701 91 00, 1701 99 10 lub 1701 99 90.

Pozwolenia na przywóz zawierające w rubryce 20 zapis „cukier nieprzeznaczony do rafinacji” mogą być stosowane do przywozu produktów objętych kodami 1701 11 90, 1701 91 00, 1701 99 10 lub 1701 99 90.

Artykuł 9

Powiadamianie Komisji

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję między godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w piątek a godz. 18.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w następnym poniedziałek o ilościach cukru, łącznie z powiadomieniami o braku wniosków, co do których złożono wnioski o pozwolenia zgodnie z art. 4.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję między godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w piątek a godz. 18.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w następnym poniedziałek o ilościach cukru, łącznie z powiadomieniami o braku pozwoleń, dla których wydano pozwolenia na przywóz od poprzedniego czwartku zgodnie z art. 6.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję między godz. 13.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w piątek a godz. 18.00 (czasu obowiązującego w Brukseli) w następnym poniedziałek o ilościach cukru, łącznie z powiadomieniami o braku, objętych niewykorzystanymi lub częściowo wykorzystanymi pozwoleńmi na przywóz, odpowiadających różnicy między ilościami wpisanymi na odwrocie pozwoleń na przywóz a ilościami, na które wydano pozwolenia.

4. Ilości, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, przedstawia się w podziale na numer referencyjny, kraj pochodzenia, ośmiocyfrowy kod CN, rok gospodarczy oraz informacje, czy cukier jest przeznaczony do rafinacji. Wyrażone są w kilogramach ekwiwalentu cukru białego.

5. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję przed dniem 1 marca oraz w odniesieniu do poprzedniego roku gospodarczego o ilościach cukru, który został faktycznie poddany rafinacji, w podziale na numer referencyjny i kraj pochodzenia, wyrażonych w kilogramach „wagi *tel quel*” i ekwiwalentu cukru białego.

6. Powiadomienia są przekazywane drogą elektroniczną zgodnie ze wzorami i metodami udostępnionymi państwu członkowskim przez Komisję.

7. Państwa członkowskie przekazują szczegółowe informacje dotyczące ilości produktu dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

ROZDZIAŁ III

TRADYCYJNE ZAPOTRZEBOWANIE

Artykuł 10

Rafinerie przemysłowe

1. Jedynie rafinerie przemysłowe mogą ubiegać się o pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji z datą rozpoczęcia ważności przypadającą w ciągu trzech pierwszych miesięcy każdego roku gospodarczego. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 2 akapit drugi pozwolenia te są ważne do końca roku gospodarczego, na który zostały wydane.

2. Jeżeli przed dniem 1 stycznia każdego roku gospodarczego ilości zawarte we wnioskach o pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji na ten rok gospodarczy są równe lub większe od całkowitych ilości, o których mowa w art. 153 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, Komisja informuje państwa członkowskie, że limit tradycyjnego zapotrzebowania na ten rok gospodarczy został osiągnięty na szczeblu Wspólnoty.

Począwszy od daty takiego powiadomienia, ust. 1 nie ma zastosowania do danego roku gospodarczego.

Artykuł 11

Dowód rafinacji i kary

1. W ciągu sześciu miesięcy po upływie terminu ważności danego pozwolenia na przywóz, każdy posiadacz pozwolenia na przywóz cukru do rafinacji dostarcza państwu członkowskiemu, które wydało to pozwolenie, dowód przeprowadzenia takiej rafinacji zgodnie z wymogami państwa członkowskiego w okresie określonym w art. 4 ust. 4 lit. c).

Jeżeli nie dostarczono takiego dowodu, wnioskodawca wnosi opłatę przed dniem 1 czerwca następującym po danym roku gospodarczym w wysokości 500 EUR za tonę w odniesieniu do przedmiotowych ilości cukru, z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej.

2. Przed dniem 1 marca następującym po danym roku gospodarczym każdy producent cukru zatwierdzony zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zgłasza właściwemu organowi ilość cukru poddaną rafinacji we wspomnianym roku gospodarczym, określając:

- a) ilości cukru odpowiadające pozwoleniu na przywóz cukru do rafinacji;
- b) ilości cukru wyprodukowane we Wspólnocie, wskazując dane zatwierdzonego przedsiębiorstwa, które wyprodukowało ten cukier;
- c) inne ilości cukru, wskazując jego pochodzenie.

Producenci wnoszą opłatę przed dniem 1 czerwca następującym po danym roku gospodarczym w wysokości 500 EUR za tonę w odniesieniu do ilości cukru, o których mowa w lit. c) pierwszego akapitu, co do których nie są w stanie przedłożyć

dowodu zgodnego z wymogami danego państwa członkowskiego na to, że cukier został poddany rafinacji, z wyjątkiem wystąpienia siły wyższej.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 30 września 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

NUMERY REFERENCYJNE

Część I: Kraje najsłabiej rozwinięte (LDC)

Grupa	Kraj trzeci	Numer referencyjny
Kraje LDC nienależące do AKP	Bangladesz Kambodża Laos Nepal	09.4221
Kraje LDC należące do AKP	Benin Demokratyczna Republika Konga Etiopia Madagaskar Malawi Mozambik Senegal Sierra Leone Sudan Tanzania Togo Zambia	09.4231

Część II: Kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych

Region	Kraj trzeci	Numer referencyjny	Regionalny próg zabezpieczający 2009/2010 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	Regionalny próg zabezpieczający 2010/2011 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	Regionalny próg zabezpieczający 2011/2012 2012/2013 2013/2014 2014/2015 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)
Afryka Środkowa – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych		09.4241	10 186,1	10 186,1	10 186,1
Afryka Zachodnia – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Wybrzeże Kości Słoniowej	09.4242	10 186,1	10 186,1	10 186,1
SADC – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Suazi	09.4243	166 081,2	174 631,9	192 954,5
EAC – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Kenia	09.4244	12 907,9	13 572,4	14 996,5
ESA – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Mauritius Zimbabwe	09.4245	544 711,6	572 755,9	632 850,9
PACYFIK – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Fidzi	09.4246	181 570,5	190 918,6	210 950,3
EAC – kraje nienależące do najsłabiej rozwiniętych	Barbados Belize Dominikana Gujana Jamajka Trynidad i Tobago	09.4247	454 356,6	477 749,0	527 875,6

ZAŁĄCZNIK II

2009/2010 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	2010/2011 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)	2011/2012 2012/2013 2013/2014 2014/2015 (w tonach ekwiwalentu cukru białego)
1 380 000	1 450 000	1 600 000

ZAŁĄCZNIK III

Wzór pozwolenia na wywóz, o którym mowa w art. 4 ust. 4 lit. b)

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, kraj)	ORYGINAŁ	2. Nr	
	3. Rok gospodarczy		
4. Importer (nazwa, pełny adres, kraj) (nieobowiązkowo)	POZWOLENIE NA PREFERENCYJNY WYWÓZ CUKRU DO UE		
5. Miejsce i data załadowania – środek transportu (nieobowiązkowo)	6. Kraj pochodzenia	7. Kraj/grupa krajów lub terytorium przeznaczenia	
	8. Dodatkowe informacje		
9. Opis towarów		10. Kod CN (8-cyfr)	11. Ilość (kg)
12. UWIERZYTELNIENIE PRZEZ WŁAŚCIWY ORGAN			
13. Właściwy organ (nazwa, pełny adres, kraj)	W:		Dnia:
	(podpis)		(pieczęć)

ZAŁĄCZNIK IV

I. Definicje:

TACPLDC = łączne wnioski tygodniowe dla krajów AKP-LDC (numer referencyjny 09.4231)

N = numer referencyjny dla krajów AKP-NIE-LDC (09.4241 do 09.4247)

RSTN = Regionalny próg zabezpieczający, numer referencyjny N;

WAN = wnioski tygodniowe dla numeru referencyjnego N

CWAN = łączne wnioski tygodniowe dla numeru referencyjnego N bez ostatniego powiadomienia

ACN = współczynnik przydziału dla numeru referencyjnego N

RESQ = ilość pozostała do przydzielenia po zastosowaniu ACN

RESQN = ilość pozostała dla numeru referencyjnego N

II. Obliczenie współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 5 ust. 1

II.1. Dla każdej wartości N:

$$ACN = ((RSTN - CWAN)/WAN * 100) \%$$

Jeżeli ACN jest ujemny, ustanawia się go na 0 %

Jeżeli ACN wynosi 100 % lub więcej, ustanawia się go na 100 %

II.2. Jeżeli

(TACPLDC + Σ (CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST) mniejszym niż 3,5 milionów ton

LUB

Σ ((CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST) mniejszym niż RST

to:

RESQ = maksymalnie

3,5 milionów ton - (TACPLDC + Σ ((CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST)

oraz

RST - Σ ((CWAN + ACN * WAN) dla wszystkich regionów o RST)

Jeżeli ACN jest mniejszy niż 100 %:

$$RESQN = RESQ * (((1 - ACN) * WAN) / (\Sigma (((1 - ACN) * WAN) dla numerów referencyjnych o ACN < 100 \%\)))$$

$$\text{„nowy ACN”} = ((\text{„stary ACN”} * WAN) + RESQN) / WAN$$

ZAŁĄCZNIK V

A. Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. d) ppkt (ii):

- w języku bułgarskim: Прилагане на Регламент (EO) № 828/2009, ВОО/СИП. Референтен номер [вписва се референтен номер в съответствие с приложение I]
- w języku hiszpańskim: Aplicación del Reglamento (CE) n.º 828/2009, TMA/AAE. Número de referencia [el número de referencia se incluirá conforme a lo dispuesto en el anexo I]
- w języku czeskim: Použití nařízení (ES) č. 828/2009, EBA/EPA. Referenční číslo (vloží se referenční číslo v souladu s přílohou I)
- w języku duńskim: Anvendelse af forordning (EF) nr. 828/2009 EBA/EPA. Referencenummer [referencenummer skal indsættes i overensstemmelse med bilag I]
- w języku niemieckim: Anwendung der Verordnung (EG) Nr. 828/2009, EBA/EPA. Referenznummer [Referenznummer gemäß Anhang I einfügen]
- w języku estońskim: Kohaldatakse määrust (EÜ) nr 828/2009, EBA/EPA. Viitenumber [lisatakse vastavalt I lisale]
- w języku greckim: Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 828/2009, ΕΒ Α/ΕΡΑ. Αύξων αριθμός (να συμπληρώνεται ο αύξων αριθμός σύμφωνα με το παράρτημα I)
- w języku angielskim: Application of Regulation (EC) No 828/2009, EBA/EPA. Reference number [reference number to be inserted in accordance with Annex I]
- w języku francuskim: Application du règlement (CE) n.º 828/2009, EBA/APE. Numéro de référence (numéro de référence à insérer conformément à l'annexe I)
- w języku włoskim: Applicazione del regolamento (CE) n. 828/2009, EBA/APE. Numero di riferimento (inserire in base all'allegato I)
- w języku łotewskim: Regulas (EK) Nr. 828/2009 piemērošana, EBA/EPA. Atsauces numurs [jäieraksta atsauces numurs saskaņā ar I pielikumu]
- w języku litewskim: Taikomas reglamentas (EB) Nr. 828/2009, EBA/EPS. Eilės Nr. (eilės numeris įrašytinas pagal I priedą)
- w języku węgierskim: A(z) 828/2009/EK rendelet alkalmazása, EBA/GPM. Hivatkozási szám [hivatkozási szám az I. melléklet szerint]
- w języku maltańskim: Applikazzjoni tar-Regolament (KE) Nru 828/2009, EBA/EPA. Numru ta' referenza [in-numru ta' referenza għandu jiddaħħal skont l-Anness I]
- w języku niderlandzkim: Toepassing van Verordening (EG) nr. 828/2009, EBA/EPO. Referentienummer [zie bijlage I]
- w języku polskim: Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 828/2009, EBA/EPA. Numer referencyjny [numer referencyjny należy wstawić zgodnie z załącznikiem I]
- w języku portugalskim: Aplicação do Regulamento (CE) n.º 828/2009, TMA/APE. Número de referência [número de referência a inserir em conformidade com o anexo I]
- w języku rumuńskim: Aplicarea Regulamentului (CE) nr. 828/2009, EBA/EPA. Număr de referință [a se introduce numărul de referință în conformitate cu anexa I]
- w języku słowackim: Uplatňovanie nariadenia (ES) č. 828/2009, EBA/EPA. Referenčné číslo (referenčné číslo sa vloží podľa prílohy I)
- w języku słoweńskim: Uporaba Uredbe (ES) št. 828/2009, EBA/EPA. Zaporedna številka [vstaviti zaporedno številko v skladu s Prilogo I].
- w języku fińskim: Asetuksen (EY) N:o 828/2009 soveltaminen, kaikki paitsi aseet/talouskumppanuussopimus. Viitenumero [viitenumero lisätään liitteen I mukaisesti]
- w języku szwedzkim: Tillämpning av förordning (EG) nr 828/2009, EBA/EPA. Referensnummer [referensnumret ska anges i enlighet med bilaga I]

B. Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 3 lit. e):

- w języku bułgarskim: Мито „0” — Регламент (EO) № 828/2009
 - w języku hiszpańskim: Derecho de aduana «0» — Reglamento (CE) n° 828/2009,
 - w języku czeskim: Clo „0” – nařízení (ES) č. 828/2009
 - w języku duńskim: Toldsats »0« — Forordning (EF) nr. 828/2009
 - w języku niemieckim: Zollsatz „0” — Verordnung (EG) Nr. 828/2009
 - w języku estońskim: Tollimaks „0” – määrus (EÜ) nr 828/2009
 - w języku greckim: Τελωνειακός δασμός «0» — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 828/2009 της ΕΕ
 - w języku angielskim: Customs duty '0' — Regulation (EC) No 828/2009
 - w języku francuskim: Droit de douane «0» — règlement (CE) n° 828/2009
 - w języku włoskim: Dazio doganale nullo — Regolamento (CE) n. 828/2009
 - w języku łotewskim: Muitas nodoklis ar “0” likmi – Regula (EK) Nr. 828/2009
 - w języku litewskim: Muito mokestis „0” – Reglamentas (EB) Nr. 828/2009
 - w języku węgierskim: „0” vámtétel – 828/2009/EK rendelet
 - w języku maltańskim: Id-dazju tad-dwana “0” – Ir-Regolament (KE) Nru 828/2009
 - w języku niderlandzkim: Douanerecht „0” — Verordening (EG) nr. 828/2009
 - w języku polskim: Stawka celna „0” – rozporządzenie (WE) nr 828/2009
 - w języku portugalskim: Direito aduaneiro nulo — Regulamento (CE) n.º 828/2009
 - w języku rumuńskim: Taxă vamală „0” – Regulamentul (CE) nr. 828/2009
 - w języku słowackim: Clo „0” – nariadenie (ES) č. 828/2009
 - w języku słoweńskim: Carina „0” – Uredba (ES) št. 828/2009
 - w języku fińskim: Tulli ”0” – Asetus (EY) N:o 828/2009
 - w języku szwedzkim: Tullsats ”0” – Förordning (EG) nr 828/2009
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 829/2009**z dnia 9 września 2009 r.****ustanawiające zakaz połowów buławika czarnego w wodach wspólnotowych i wodach niepodlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów Vb, VI i VII przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1359/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiające na lata 2009 i 2010 uprawnienia do połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych ⁽³⁾ ustanawia kwoty na lata 2009 i 2010.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 352 z 31.12.2008, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	4/DSS
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	RNG/5B67-
Gatunek	Buławik czarny (<i>Coryphaenoides rupestris</i>)
Obszar	Wody wspólnotowe i wody niepodlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów Vb, VI i VII
Data	28.7.2009

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 830/2009**z dnia 9 września 2009 r.****ustanawiające zakaz połowów molwy niebieskiej w wodach wspólnotowych i wodach niepodlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów II, IV i V przez statki pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1359/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiające na lata 2009 i 2010 uprawnienia do połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych ⁽³⁾ określa kwoty na lata 2009 i 2010.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 352 z 31.12.2008, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	2/DSS
Państwo członkowskie	Zjednoczone królestwo
Stado	BLI/245-
Gatunek	Molwa niebieska (<i>Molva dypterygia</i>)
Obszar	Wody wspólnotowe oraz wody niepodlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji krajów trzecich obszarów II, IV i V
Data	8.8.2009

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 831/2009**z dnia 10 września 2009 r.****ustalające maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 676/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 676/2009 ⁽²⁾ otwiera zaproszenie do składania ofert przetargowych na maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na przywóz kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Hiszpanii.
- (2) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii ⁽³⁾, Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, postanowić o ustaleniu maksymalnego obniżenia należności celnych

przywozowych. W ramach tych ustaleń należy w szczególności wziąć pod uwagę kryteria określone w art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1296/2008.

- (3) Przetarg wygrywa ten (ci) oferent(ci), którego(ych) oferta odpowiada poziomowi maksymalnego obniżenia należności celnych przywozowych lub jest od niego niższa.
- (4) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych od dnia 28 sierpnia do dnia 10 września 2009 r. w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 676/2009, ustala się maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w wysokości 32,00 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 14 166 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 832/2009**z dnia 10 września 2009 r.****ustalające maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 677/2009**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 677/2009 ⁽²⁾ otwiera zaproszenie do składania ofert przetargowych na maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych dla przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Portugalii.
- (2) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii ⁽³⁾ Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, postanowić o ustaleniu maksymalnego obniżenia należności celnych przywozowych. W ramach tych ustaleń należy

w szczególności wziąć pod uwagę kryteria określone w art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1296/2008.

- (3) Przetarg wygrywa ten oferent, lub oferenci, którego, lub których, oferta odpowiada poziomowi maksymalnego obniżenia należności celnych przywozowych lub jest od niego niższa.
- (4) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych od dnia 28 sierpnia do dnia 10 września 2009 r. w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 677/2009, ustala się maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w wysokości 25,95 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 6 396 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 września 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 września 2009 r.

uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia bixafenu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 6771)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/700/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie wspólnotowego wykazu substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej bixafenu została przedłożona władzom Zjednoczonego Królestwa przez Bayer CropScience dnia 8 października 2008 r. wraz z wnioskiem o jej włączenie do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (3) Władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały Komisję, że po wstępnym badaniu można uznać, że dokumentacja dotycząca tej substancji czynnej spełnia wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożona dokumentacja spełnia również wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja została

następnie przekazana przez wnioskodawcę Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

- (4) Niniejsza decyzja powinna stanowić formalne potwierdzenie, na poziomie Wspólnoty, że powyższą dokumentację uznano za zasadniczo spełniającą wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II i, dla przynajmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, wymogi określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG.
- (5) Niniejsza decyzja nie narusza prawa Komisji do występowania do wnioskodawcy o przedłożenie uzupełniających danych lub informacji wyjaśniających pewne pozycje zawarte w dokumentacji.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 4 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacja dotycząca substancji czynnej, o której mowa w załączniku do niniejszej decyzji, przedłożona Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tej substancji do załącznika I do tej dyrektywy, zasadniczo spełnia wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.

Dokumentacja ta spełnia także wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku III do tej dyrektywy w odniesieniu do środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, biorąc pod uwagę proponowane zastosowania.

Artykuł 2

Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy kontynuuje proces szczegółowego badania dokumentacji, o której mowa w art. 1 i, w możliwie najkrótszym terminie, a najpóźniej w terminie jednego roku od daty opublikowania niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, przekazuje Komisji Europejskiej wnioski z tego badania z zaleceniem włączenia bądź niewłączenia substancji czynnej, o której

mowa w art. 1, do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG wraz z wszelkimi warunkami takiego włączenia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 września 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJA CZYNNA OBJĘTA NINIEJSZĄ DECYZJĄ

Nazwa zwyczajowa, numer identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data złożenia wniosku	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
Bixafen Nr CIPAC: jeszcze nie przy- porządkowany	Bayer CropScience	8 października 2008 r.	Zjednoczone Królestwo

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

